

Testo del video 2412M - durata: 48'

UNGHERESE

Per la traduzione simultanea
(Traduzione provvisoria - Ideiglenes fordítás)

KOLLEGAMENTÓ
Rocca di Papa, 2018. július 8.

Genfest különkiadás - Manilából

ELŐZETES, SZIGNÁL ÉS BEVEZETŐ

Clara Ramirez: Üdvözet Manilából! Most lett vége a Genfestnek, három csodálatos napunk volt! Igaz, keveset aludtunk, de megérte!

Romeo Vital (Romé): Több mozzanatát is fel fogjuk idézni ennek a Genfestnek, és bemutatjuk néhány rendkívüli ember történetét, akikkel itt, Manilában találkoztunk.

Clara és Romeo: JÖJJÖN A... SZIGNÁL!
(zene és cím)

KOLLEGAMENTÓ KÜLÖNKIADÁS **GENFEST – BEYOND ALL BORDERS** **Manila, Fülöp-szigetek 2018**

(zene)

Romeo Vital (Romé): Sziasztok! Üdvözlünk titeket Manilában! Ciao Clara, Isten hozott!

Clara Ramirez: Ciao Romé, köszönöm! Először járok Manilában!

Romé: Manila hatalmas város. 13 millió lakosa van, és ahhoz, hogy bejárhassuk, Jeppneyre kell szállnunk... Induljunk is!

(zene)

Clara: Én Los Angelesből jövök. Hetezren leszünk itt a Genfesten fiatalok az egész világról! A Genfest mottója: 'Beyond all Borders' ... ami azt jelenti, minden határon túl.

Romé: Mindnyájan tudjuk, hogy Manila Ázsiában fekszik, és Ázsiát úgy ismerik, hogy a fiatalok kontinense, ugyanis 750 millió fiatal él itt.

(zene és környezet)

Amikor valaki megéhezik, általában vesz valamit útközben. Az emberek általában a *karenderiában* esznek, például, itt.

Clara: Karenderia?

Romé: A *karenderia* kis étkezde, büfé. Ez szójaszószban sült csirke. Megkóstolhatod, ha akarsz...
(környezet) Finom?

Clara: Finom!

(zene)

Romé: Ez Manila, amint látod, óceánunk is van. Ennek a helynek a neve Manila Bay. A Fülöp-szigetek több mint hétezer szigetből áll. (zene)

187 nyelvet beszélnek itt. Nagy ellentmondások vannak a népben, ami valóban látszik is. Van egy közmondásunk, mely tagalog nyelven így szól: „Tulum tulum tajo”, ami azt jelenti: „Segítsünk egymásnak!”

Clara: „Tulum tulum tajo”. Segítsünk egymásnak a Genfest megvalósításában.

(zene)

BACKSTAGE GENFEST/A GENFEST KULISSZÁI MÖGÖTT

(zene)

Sarah Finch, programvezető: Az egész világról, minden kontinensről hangzanak el majd tapasztalatok, mert a Genfest témája ‘Beyond all Borders’, minden határon túl. Elsősorban önmagunkban, a korlátainkban találunk határokat, de az egyesült világ építéséhez túl kell lépni a határainkon, a társadalmi, politikai határokon is. Az itt elhangzó tapasztalatok ezekről a témákról szólnak, melyeket a zenén, a jeleneteken, a táncon vagy egyszerű elbeszéléseken keresztül mutatunk majd be.

(zene)

Marcelino Bautista, művészeti vezető: 600 szereplő van itt mindenfelől. Már egy éve készülünk. Néhány nappal ezelőtt jöttünk össze mindnyájan, csodálatos volt. *(musica)*

A témák, a jelenetek a fiatalok mostani korlátairól szólnak, arról, hogy hogyan fogadják el, hogyan győzik le a korlátjaikat, és ezzel hogyan segítenek másokat, hogyan ösztönöznek más fiatalokat is a mai korlátok legyőzésére. *(környezet)*

Victor Lahoz, logisztikai koordinátor: Mint a családban, ugyanúgy itt sem sikerül minden, de Chiara jól megtanított minket. A nehézségek közepette mindig újrakezdünk. *(környezet)*

A Genfest óriási dolog, nagy az együttműködés, mert szeretnénk bemutatni, a fiatalok szeretnék bemutatni, hogy az egyesült világ lehetséges. Tanúsíthatom, hogy köztünk, a színpalak mögött már megvalósult. *(környezet)*

BUKAS PALAD - MANILA

Clara: A Genfest eseményein kívül szeretnénk bemutatni, hogy a Fokoláre Mozgalom hogyan él és milyen tevékenységet folytat a Fülöp-szigeteken. Romèval most elmegyünk a Bukas Palad szociális központba. Bukas Palad azt jelenti, „nyitott kézzel”.

(zene és környezet)

Glysheryl B. Magna-Ong (Gly): Emlékszem arra a napra, amikor tudatosodott bennem, hogy mennyire szegény a családjunk. *(zene)*

Ebéd közben történt: a barátaim, az osztálytársaim arról beszéltek, hogy hányféle háztartási gépük van otthon. Arra gondoltam, kitalálok valami ürügyet, hogy elmehessek és kikerüljem, hogy engem is megkérdezzenek, így legalább nem kell hazudnom. *(környezet)*

Gaudencia S. Buyog: „A szegénységünk ellenére mindent megtettem, hogy a lányomat iskolába járassam. Volthogy csak tésztát ettünk, de ha volt, ettünk szárított halat, tojást és zöldséget is. Sok vízzel felengedtem a tésztát, hogy elég legyen mindnyájunknak. Ha kevés volt én inkább nem is ettem. Bírom az éhezést, akár egy egész napig is. Mint édesanya nem akartam, hogy a lányaim éhezzenek”. *(zene)*

Gly: Az anyukám nem tudta fizetni a laktórt, ezért a főbérlet elhatározta, hogy lebontja a lépcsőnket – a második emeleten laktunk. Emlékszem, hogy a lépcsőből visszamaradt szögeken kellett lejönnöm, úgy másztam le, mint egy majom. Gondolom, ez volt az az időszak, amikor a családommal mélypontra kerültünk. *(zene)*

Az egyik szomszédunk, aki Bukas Paladon dolgozott, eljött hozzánk és megkérdezte az anyukámat, hogy részt vehetnék-e az ottani ételmezei programban, mert látta, hogy a koromhoz képest igen sovány vagyok. A szponzorok és a szociális asszisztensek tudtak valamennyi ételmezei biztosítani. Nem sokkal később az egyik szponzor felfigyelt rá, hogy jó jegyeim vannak az iskolában, és felajánlotta, hogy finanszírozza a tanulmányaimat. Zsebpénzt és írószereket adott a tanuláshoz. Bár anyagilag jó helyzetben volt, de mégis áldozatok árán tudta biztosítani ezeket a dolgokat. Akkor azt gondoltam magamban: viszonznom kell az irántam való jószágát. *(zene)*

A lehető legjobbat akartam kihozni magamból. *(zene)* Most már tanítok, természettudományokat, és emellett tantárgy-koordinátor is vagyok.

Gaudencia: „A szegénység nem akadályozza meg, hogy másokon segítsünk. Pénzt nem tudunk adni, de mindent megtettünk, hogy kis szeretet-cselekedetekkel segítsük a szomszédainkat. Én ezt tanultam”.

Romé: Glay és édesanyja élete megváltozott, amikor Bukas Paladdal kapcsolatba kerültek. Létrejöttétől, 1983-tól kezdve ez a szociális központ tízezer családnak segített Manila legszegényebb családjai közül. Hetvenezer gyerek ételmezei és orvosi ellátását biztosította. *(zene)*
Az egész három fiatal lány kezdeményezésére indult...

Maria Cecilia M. Villaraza: 19, 18, és 17 évesek voltunk. Egyetemre jártunk. Abban az időben nagy színvonalbeli különbség volt a gazdagok és a szegények között. Genek voltunk, és meg kellett értenünk, hogy az embereknek mire van szükségük, és időt szánni a nélkülözők megsegítésére.

Emlékszem, kezdetben – amikor még nem ismertek bennünket – gyanakvással néztek ránk, de aztán megértették, hogy csak azért vagyunk ott, hogy szeressük őket, és elkezdtek csatlakozni. Együtt dolgoztak gazdagok és szegények. Így kezdődött.

(zene)

A FIATALOK ÉRKEZÉSE ÉS A GENFEST KEZDETE

Clara: Köszönöm!

Karelle Bulan: Szívesen!

Clara: Jé, te beszélsz olaszul?

Karelle: Igen.

Clara: Mi a feladatod?

Karelle: Itt vagyok az infó ponton.

Clara: Nagyszerű! Szükségünk lenne valakire, aki segít interjúkat készíteni. Velünk tudsz jönni?

Karelle: Persze!

Clara: Menjünk! Hogy hívnak?

Karelle: Karelle.

Clara: Karelle, OK, gyere!

(zene)

Karelle: Te honnan jössz?

Fiú: Argentínából

Lány: Argentína.

Fiú: Chile.

Két fiatal együtt: Melbourne, Ausztrália. *(zene)*

Karelle: Megmutatjátok a zászlókat?

Te honnan vagy?

Fiatalok: Japánból.

Karelle: Ez melyik ország zászlaja?

Lány: Görögország.

Karelle: Miért gondolod, hogy a „határokon túl” mottó a Fülöp-szigeteken is fontos?

Fiú: Azért, mert ez mindenkinek szól. Személyesen, de ugyanúgy érvényes a baráti körökben, a családjainkban, a közösségeinkben, a Mozgalmunkban, a vallásunkban. *(zene)*

Lány: 60-70-en vagyunk Óceániából, Futunáról, Új-Zélandból. Ez valami hihetetlen!

Karelle: Jó Genfestet! *(zene)*

Lány: Teljesen hihetetlen! Keveseknek adatott meg a lehetőség közülünk, hogy eljövünk a világnak erre a részére. *(zene)*

Karelle: Örültök a Genfestnek?

Csoport: Igen! *(zene)*

Karelle: Honnan jöttetek?

Fiú: A Szentföldről.

Karelle: Mindnyájan egy helyről?

Fiú: Nem, más-más helyekről.

Lány: Palesztina.

Fiú: Szentföld, Haifa.

Karelle: És ti?

Csoport: A Fülöp-szigetekről.

Karelle: És már új barátokra találtatok! *(zene és környezet)*

Lány: Én sok meglepetést várok!

Karelle: Köszönöm! *(zene)*

Fiú: Számunkra ez új világ, más kultúra. Nagyon örülünk, hogy átélhetjük ezt a tapasztalatot, ezt a lehetőséget, hogy az egész világról érkezett emberekkel találkozunk... Együtt lehetünk, több ezer kilométert utazhatunk. Gondolom, ez a maximum. *(zene és környezet)*

Karelle: Üdvözölhetem a barátnőmet?

(zene és környezet)

(a Genfest himnusza és üdvözlések a színpadról fordítás nélkül)

Énekes: Let's go! *(taps)*

Bemondók: Welcome to Genfest 2018 - Beyond all borders! (Isten hozott a 2018-as Genfesten - Beyond all borders!) *(kiabálás és taps)*

Bemondó lány: That's nice! Can I hear the people from North, Central and South America?! (Nagyszerű! Most halljuk Észak-, Közép- és Dél-Amerikát! *(kiabálás és taps)*)

Bemondó fiú: My people from Africa?! (Az én népem Afrikából?! *(kiabálás és taps)*)

Bemondó fiú: Shout out to Asia and Middle East! (Most az ázsiaiak és közel-keletiek kiáltanak!) *(kiabálás és taps)*

(zene)

M. Martha Barreneche, Fiatalok az Egyesült Világért: A Genfest a remény fiatalos kifejeződése. Az az élet, amit mi, Fiatalok az Egyesült Világért már megélünk, és az idén elhozunk ide együtt, Manilába. *(zene)* Elhoztuk a kultúránkat énekeken és táncokon keresztül. Megosztjuk az életstílusunkat. Nem arról van szó,

hogy nem éljük át mi, fiatalok a negatívumokat, melyeket tapasztalunk, a szenvedéseket, melyeket érzünk és látunk. Ezeket egy más távlatban látjuk és éljük. Szeretnénk túllépni rajtuk, ezen van a hangsúly. Osztozni akarunk ebben az életstílusban, és együtt túllépni a határokon. *(zene)*

Azeez Sadeq, Irak/Franciaország (a színpadról): (...) Mielőtt elmondanám a történetemet, szeretnék feltenni nektek egy kérdést. Gondoljatok bele egy pillanatra: eszetekbe jutott-e valaha is, hogy egyszer csak, hirtelen, váratlanul, egyetlen nap alatt elveszíthetitek az otthonotokat, ahol felnevelkedtetek, a legjobb barátaitokat, a rokonaitokat, az álmaitokat...? (...)

Romé: Amikor Azeez 18 éves volt, egy terrorista csoport megszállta a szülőfaluját Irakban. Családjával és sokakkal együtt menekülésre kényszerültek, ezért mindenüket otthagyták. Ma Azeez a szüleivel együtt Franciaországban él.

Azeez: Nekem ez nem szenvedést jelent. Megváltoztatta az életemet. Ezért örülök, hogy részese lehetek ennek a tapasztalatnak. Isten itt van jelen, és azt mondta nekem: ne add fel, veled vagyok! Ezért nem adtam fel, és ma itt vagyok. *(zene)*

Azeez (a színpadról): (...) Órá tekintettem, a keresztre feszített Jézusra, és elhatároztam, hogy teljes mértékben élni fogom a jelen pillanatot, és ha mosolyra tudok fakasztani másokat, hozzájárulok a változáshoz annak ellenére, ami velem történt. (...)

(taps és zene)

Ének: Tierra de Paz - Our common ground – Gen Verde

PANCHO A. TAPASZTALATA

(zene)

Clara: Manilától egy kicsit délebbre utazom, Muntinlupaba. Ebben a városban van Fülöp-szigetek legnagyobb börtöne, a Bilibid szigorú börtön, több mint 30 ezer fogollyal. Itt találkozom Panchoval: 24 évvel ezelőtt ő is közéjük tartozott. *(zene)*

Pancho A.: A börtönben két dolog történhet az emberrel: vagy rosszabb lesz, mint korábban, vagy új életet kezd. *(zene)*

Nem voltam jó gyerek. *(zene)* A szüleimtől kapott zsebpénzt italra, vagy valamikor kábítószerre használtam a barátaimmal. *(zene)* Akkor még nem ismertük a marihuánát, a kokaint és a shabut, hanem Corex D-t használtunk, mert attól is el lehet szállni. *(zene)* Pontosan ez az érzés vezetett rosszra... annyira, hogy gyilkosság miatt le is csuktak. *(zene és környezet)*

Clara: Pancho elkísért a gyertyaüzembe, ahol rögtön a szabadulása után kezdett dolgozni. *(zene)* A rács mögött töltött évek alatt mélypontra került.

Pancho: A börtönben nagyon megszégyenítő volt a helyzet. Egyik reggel a börtönőrök főnöke kiadta a parancsot, hogy hozzunk vizet. Ahogy a teli vödörrel visszaértünk, felrúgta mindegyiket. *(zene és környezet)* „Ejha! – mondtam magamban – szóval ez a börtönélet?” Éreztem, hogy semmit nem érek. Egyedül csak az adott egy kis megnyugvást, ha bementem a templomba. Ott ismertem meg a Fokoláre Mozgalmat. *(zene)* Sok önkéntes látogatta a börtönünket, és együtt olvastuk az evangéliumot. *(zene)* Emlékszem, egyszer egy pap azt mondta nekem: „Isten szeret téged, de először is meg kell bocsátanod saját magadnak”. De hogy lehetséges ez? De lassan-lassan megértettem, hogy ha Isten szeret engem, meg kell bocsátanom önmagamnak. *(zene)*

Négy és fél év múlva kiszabadultam a börtönből. Ha Isten nem hagyott el a börtönévek alatt, biztos, hogy most sem fog elhagyni. Így tovább tudtam folytatni. *(környezet)*

Clara: Pancio először munkásként dolgozott, majd kinevezték főellenőrnek. Aztán amikor az üzem szövetkezet lett, egy nem várt célt ért el.

Pancho: Vezérigazgató lettem. „Ez igen! Egy volt bebörtönzöttnek saját gyára lett!” – mondták. *(zene és környezet)* A börtönben átélt tapasztalatom után az volt az álmom, hogy gyáram legyen, és segíteni tudjam a kiszabadult foglyokat. Sokaknak problémát okoz, hogy utána nagyon nehezen tudnak munkát találni. *(zene)*

Amikor kiszabadultam, semmim nem volt, de voltak barátaim, akik segítettek folytatni az életben. *(zene)* Nem mindent kapunk meg abból, amiért imádkozunk és amit kérünk. Keményen meg kell dolgozni és bízni Istenben. De mindig van remény. *(zene)*

Ének: So the world may know – Embo Rodriguez

EXPLO

(zene)

Clara: Itt a World Trade Centerben egy másfajta tapasztalatot is élhetnek a fiatalok: az Explo-t. *(zene)*

Erika Ivacson, az „EXPLO” kiállítás kurátora: Az EXPLO nem csak egy egyszerű kiállítás, hanem inkább nagy felderítés, exploráció, egy multimédiás és interaktív utazás, mely az egyéntől indul el, és a testvériség dimenziója felé felkínál neki egy tapasztalatot. *(zene)*

Clara: Tehát, az emberiség történetéről szól, de egy másfajta megvilágításban: nem a háborúkon és hódító hadjáratokon, hanem a népek és kultúrák közötti béke és barátság lépésein keresztül. *(zene)*

CYNTHIA FUNK (LOLI) TAPASZTALATA – DE LA SALLE EGYETEM

(környezet)

Romé: Ahogy látjátok, itt vagyunk ennek a nagy városnak a központjában, ahol együtt láthatjuk a felhőkarcolókat és a barakkokat. Gyakran előfordul, hogy a szegények házaiban nincs víz, nincs áram. Nincsenek csatornák, és a szennyvíz egyenesen a város folyóiba ömlik. Elmentünk meglátogatni Cynthia Y Funk-ot. Ő is gen volt korábban, most építészetet tanít a St. Beneun College-ben.

(zene)

Maria Cynthia Y. Funk, az építész tanszék dékánja, De La Salle Egyetem (Loli): Chiara összehívott minket, mindent gent, és azt mondta: „adjuk az életünket a népünkért”. Örökre a szívembe és az elmémbe vésődtek a szavai. *(zene)*

Itt Manilában problémát okoz a levegő és a víz szennyezettsége a hulladék nem megfelelő kezelése és az emberek hanyagsága miatt. Arra gondoltam: „ha most nem teszünk valamit, minden úgy folytatódik, mint korábban”. *(zene)*

Az iskolánkkal válaszolni szerettünk volna erre, és a hallgatókkal igyekeztünk jobban megérteni a helyzetünket. Nagyon lelkes válaszra találtunk.

Clara: Funk tanárnő és hallgatói elindították az Estuario projektet azzal a céllal, hogy megtisztítsák a Pasig folyó hajózható útjait, és javítsák azok életét, akik a partján élnek.

Ryan Chai Cabañez, építész hallgató: tavaly kifejlesztettük ezt a tervet, hogy a *Jumbo* technológiával megtisztítjuk a folyót. Ezzel a technológiával el tudjuk távolítani a hulladékot, ugyanakkor adatokat tudunk gyűjteni a víz minőségéről. Így megtudhatjuk, hogy a város melyik része a legszennyezettebb. *(zene)*

Clara: De nem csak ebből áll a projekt: szeretne maradandóbb megoldást találni, és bevonni az ott élőket is.

Loli: A Művészeti és Design Iskolának 27 körzettel van kapcsolata. Ezek mindegyike közel 600 családból, 7-10 tagú családokból áll. *(zene)*

Reynaldo Habay Habay, az 5, 732 körzet vezetője: Ez a szemét más körzetekből jön. Egy részük tőlük jön, mert az ár idehordja hozzánk, felgyülemlik és nagy szeméthegek jönnek létre... *(zene)*

Loli: Tudnunk kell úgy szólni az emberekhez, hogy ne csak azt érezzék, hogy mi vagyunk a jótevőik. Amikor beszélünk velük, azt mondjuk: „Együttműködünk veletek“.

Reynaldo: Azt mondták, össze kell fognunk, mert egyedül képtelenek megtenni, együttműködésre van szükség azokkal, akik folyó partján élnek. *(musica)*

Ryan: Amikor Choi asszony beszélt nekem erről a programról, nagyon belelkesültem, mert nem csak a folyamtisztításról, hanem főként a közösség újjáépítéséről szól ez az egész. *(zene)*

ASIAN NIGHT/ÁZSIAI ÉJSZAKA

(zene)

Marcelino Bautista, művészeti vezető: Az *Asian Night*-tal az ázsiai fiatalok fogadják a világ többi részéről érkezetteket. Főként a Fülöp-szigeteki fiatalok büszkék rá, hogy most első alkalommal fogadhatják itt a Genfestet.

(zene és énekek: India – Korea – Fülöp-szigetek – Pakisztán – Indonézia – Tajvan és Kína – Malajzia – Fülöp-szigetek)

HANDS FOR HUMANITY/KEZEK AZ EMBERISÉGÉRT (A VÁROSÉRT)

(zene)

Romè: Ma a Genfest kilép Manila utcáira. Délelőtt 110 fórumon vettek részt a fiatalok különböző témákban: iskolai erőszak, közösségi háló, környezetvédelem, személyes vagy munkahelyi kapcsolatok kezelése... *(zene)*

Clara: Ez a program pont pedig a *Hands for humanity*, kezek a városért.

A fiatalok szolidaritási akciók, befogadási kezdeményezések közül választhattak *(zene)*, néhányan pedig a manilai tengerpartot tisztították.

Most itt vagyunk, például, a Mobay Temple buddhista templomban, ahol a résztvevők vallásközi párbeszédet folytatnak. *(zene)*

PALAWAN – A „KA INATO” ÉTKEZDE

(zene)

Erik: Az élet sokkal jobb, ha a környezetünk nem szennyezett. Tengerpartjaink gyönyörűek; szépség övez bennünket.

Akkor határoztam el, hogy megnyitom ezt az étkezdét, amikor láttam, hogy vidéken többen fogyatékossgal élnek. Amikor megtudtam, hogy hány százaléuk hallássérült, tenni szerettem volna értük. Elhatároztam, hogy csinálni fogok valamit, hogy dolgozni tudjanak.

Hallásvizsgálatokkal kezdtük. De ennél többet szerettem volna tenni. Látom, mennyi érték van bennük. A tekintetükből látszik, hogy ők is szeretnék segíteni másokon. Az elhatározásom, hogy támogatom a hallássérülteket, nekik is önbizalmat adott. Az önbizalom elnyerésével ők is segíthetik a családjaikat.

Sheryll Rivera: Sziasztok! S H E R Y L L R I V E R A vagyok.

Nekünk, hallássérülteknek sokszor szenvedést okoz, hogy nem fogadnak el minket.

Nagyon hálásak vagyunk Istennek, mert itt befogadtak bennünket.

Ez az első munkahely, ahol befogadtak. Köszönjük Eriknek ezt a kiváltságot.

Erik: Sheryll volt az első női alkalmazottunk. Nagyon tehetséges, gyorsan megtanulja a dolgokat, és teli van ötletekkel. Kérhetünk tőle bármit, mindent nagyon jól elvégez.

Sheryll: A családom korábban anyagi nehézségekkel küzdött. *(zene)* Most, hogy itt dolgozom, segíthetek nekik a kiadások fedezésében. *(zene)*

Emlékszem arra az éjszakára, amikor sírtam és azokért a hallássérültekért imádkoztam, akiknek nem sikerül munkát találniuk. Szeretném, ha mindnyájunknak sikeres lenne az élete.

Nem fecsélhetjük el az időt. Mindig gondolnunk kell arra, hogy a családjunk keményen dolgozott értünk. Nehéz, de bátran szembe kell nézni a valósággal.

Erik: Chiara Lubich az egyik lelki tanácsadó. Éreztem, hogy azt mondja belül: „... ma csak is szeretned kell”. Ezt nem lehet megvásárolni, ez Isten ajándéka, amit nap mint nap gyakorolunk.

Sheryll: Az olyanoknak, mint én, továbbra is azt mondom, hogy imádkozzanak, hogy a nem hallássérültek nyissák meg felén a szívüket. *(zene)*

Erik: Rájöttünk, hogy ezzel új remény megélésére adtunk nekik lehetőséget.

Felirat: „Hallássérült vagyok, és nem könnyű az életem. De használom a többi érzékszervemet, és mindent megteszek, hogy alkalmazkodni tudjak a világhoz.” – Sheryll Rivera

ICT - GENFEST SOCIAL MEDIA TEAM

(zene)

Pao Pagan, ICTEAM – Social Media: Az ICT az International Communications Team (Nemzetközi Kommunikációs Csoport) rövidítése.

Itt videókat és kreatív anyagot készítünk, most például ahhoz, hogy a Genfestet közvetítsük a közösségi oldalakon. Csatatunk egyedisége abban áll, hogy különféle országokból, különböző társadalmi háttérből jöttünk, mégis egy csapatként dolgozunk együtt, és mindannyiunk a lehető legjobb anyagot igyekszik előállítani azokhoz a közösségi hálókhoz, melyeken szeretnénk terjeszteni a Genfestet.

JEAN-PAUL TAPASZTALATA

(zene)

Jean Paul Muhanuzi, Burundi (a színpadról): (...) Amikor magamhoz tértem, éreztem, hogy a mellkasomtól egészen a lábamig nem tudok mozogni. (...) *(zene)*

Clara: Egide Ruandából jön, Jean Paul Burundiból. Egy tragikus körülmény hozta őket össze. Egy buszmegállóban rátámadtak Jean Paulra, aki majdnem életét vesztette. Egide mentette meg: kórházba vitte és hónapokig gondját viselte.

Egide (a színpadról): (...) Elhatároztam, hogy otthagynom a munkámat, hogy teljes egészében Jean Paulnak tudjak segíteni. (...)

Clara: Úgy nézett ki, hogy Jean Paul nem fog tudni járni... De helyre jött, ez köszönhető a Fialatok az Egyesült Világért segítségének is...

Jean Paul (a színpadról): (...) A végén csoda történt! Először két mankóval kezdtem járni, majd egy év sem telt bele, és már csak az egyikre volt szükség. (...) *(taps és zene)*

Jean Paul: Egide ruandai, tehát nem volt neki könnyű és magától értetődő, hogy segített nekem és ezt mind végigcsinálta. *(zene)*

Jean Paul (a színpadról): Hálát adok Istennek, mert megadta az erőt és a bátorságot, hogy ne adjam fel. A bántalmazómnak is meg tudtam bocsátani.

Jean Paul: Jézus a kereszten azt mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”. A Fokoláre Mozgalomban azt tanítják, hogy szeressünk mindenkit, az ellenségeinket is. Ha nem bocsátok meg nekik, olyan vagyok, mint mások. Időnként összefutok az ellenségemmel. Így vettem a bátorságot, és megbocsátottam neki”.

(zene)

Ének: Nos Couleurs et nos saveurs – Gen Fuoco

EMMAUS ÜDVÖZLŐ BESZÉDE ÉS BEFEJEZÉS

Maria Voce, a Fokoláre Mozgalom elnöke: (...) Chiara azzal a kihívással fordult hozzátok, hogy az egység emberei legyetek, akik magukban hordozzák minden kultúra sajátos kincseit, és azokat átadják másoknak: tehát világra nyitott emberek. (...)

Tudjuk, hogy a jéghegy kimagasló része víz alá merülő, rejtett alapokon nyugszik: ugyanúgy a testvériséget is mindennapi gesztusukon és cselekedeteiken keresztül építjük, azzal a szilárd meggyőződéssel, hogy a világ megújításának leghatékonyabb eszköze a szívünk.

Amíg dobog a szívünk, szerethetünk, újrakezsdhetünk, és élhetjük a megosztást. Az egyetemes testvériség az én szívemből – a mi szívünkből indul ki.

Ezt a magával ragadó kihívást szeretnénk együtt megélni, hogy az egyesült világ megvalósult álommá váljon.

Nagyon köszönöm és... **BÁTORSÁG!**

(taps és ének)

Clara: Most hallgattuk Emmaus szavait, és a Genfest a végéhez közeledik. Romé, szerinted hogy sikerült?

Romé: Tudod, Clara, itt Ázsiában az a mondás járja: „You don’t analyse the rythm, you enter into it”, ami azt jelenti, ne elemezd a ritmust, hanem lépj be! Ez történt a Genfesten: a fiatalok beléptek az ázsiai ritmusba. Nekünk, Fülöp-szigetieknek nagy megtiszteltetés, hogy itt volt a Genfest. Valóban az egység üzenete volt ez, amit Chiara útjára indított. Most újra elindíthatjuk innen az egész világra!

Clara: Ezzel befejezzük a különkiadásunkat, köszönjük mindnyájatok figyelmét!

Clara és Romé: Üdvözlünk mindenkit Manilából! Sziasztok!

A Genfest himnusza és feliratok:

Collegamento CH speciale da Manila – Genfest 2018 “Beyond all borders”

Scritto da Stefania Tanesini e Egilde Veri

Presentato da Maria Clara Ramirez e Romeo Vital, con Karelle Bulan

Operatori di telecamera: Mathew Muscat-Drago, Kim Rowley, Kyle Venturillo, JR Calicdan

Edizione di Marco Tursi

Assistente di produzione: Dalma Timár

Produzione locale: Robert Samson

Produzione: Sara Brogi

Regia: Marco Aleotti

Ringraziamenti speciali alle comunità del Movimento dei Focolari nelle Filippine e all’International Communications Team (ICT) del Genfest 2018

(Progetto Breaking Rays – cofinanziato da Erasmus+ programma dell’Unione Europea)